No. 134 — 1877. Un numĕr 10 banĭ. DUMINECĂ 4 DECEMVRIE.

RESBOIUL

APARE IN FIE-CARE DIMINÉȚA LA 7 ORE.

Biuroul Redacției și Administrației in Palatul „Dacia"

MAIORUL DIMITRIE GIURESCU
Mort lăngă Rahova la 7 Noemvrie.

Maiorul Dimitrie Giurescu s'a născut in Bucuresci la 27 Iulie 1835. La 1846 a fost trămis de un unchiŭ în Rusia pentru a'șĭ face studiile. La 1851 s'a întors în țéră cu intenția d'a intra în armată. — Fiind însă prea june, familia luĭ s'a opus. Cu tóte acestea, peste puțin timp, și fără consimțimêntul eĭ, s'a alăturat pe lăngă ministerul de resboiŭ, d'acolo a cerut să fie trămis la granită. După treĭ anĭ de serviciŭ 'șĭ-a dat demisia, intrând în serviciul civil, în care a remas până la anul 1858 când n'a maĭ fost cu putință să'l oprescă d'a se reintórce la cariera militară. El intră la 16 Dec. 1858 ca voluntar în regim. I de lancerĭ; la 23 Septemvrie 1859 fu numit sergent, și, în acéstă cualitate, a fost transferat în 16 Octomvrie 1860 la regimentul al 3-lea de infanterie.

In 15 Aprilie 1861, nemuritorul Domn Alesandru Ión I făcênd o inspecție regimentuluĭ și vĕḑênd în Giurescu un militar cu un bun viitor pentru armata română, îl numi sub'locotenent. In anul 1863, când acest regiment s'a dus la Costangalia contra Polonilor, Giurescu distingêndu-sĕ prin curagiul seŭ, fu numit locotenent. In 2 Octombrie 1877, după un strălucit esamen, fu înaintat la gradul de Căpitan de vênătorĭ, unde a remas până la 17 Septembrie 1875, când 'l aŭ numit maior și Comandand al batalionuluĭ de dorobanțĭ (regimentul 4) din Muscel.

La isbucnirea resboiuluĭ actual Giurescu se desparte, — și pentru tot d'a-una de socia luĭ și treĭ copilașĭ, — și plécă în Bulgaria, unde îndură tóte greutățile până la atacul Rahoveĭ. In ajunul acelei memorabile ḑile, precum am arătat, el ceruse comandantuluĭ d'a fi trămis în prima linie, de óre ce batalionul luĭ era destinat pentru a treia linie. Comandantul diviziei 'ĭ acordă cererea, și cea d'întêiŭ victimă a devotamentuluĭ și curagiuluĭ a fost maiorul Giurescu.

Armata perde în el un brav militar, batalionul seŭ un bun comandant, iar soția și copiĭ luĭ un soț și un tată pe care nu 'l vor maĭ afla.

BUCURESCI 2 DECEMVRIE.

Căderea Plevneĭ este aḑĭ în opinia publică la ordinea ḑileĭ.

Nimic n'a resuflat încă din intențiile puterilor europene, așia că de o cam dată nu avem să înregistrăm de cât aprețuirea ḑiarelor străine asupra acestuĭ eveniment, care pare menit a avea într'ênsul sâmburul păceĭ viitóre.

Ḑiarul *Die Presse* din Viena, un organ oficios și fórte însemnat, comunică următórele:

„Plevna a căḑut, bravul comandant în a căruĭ tabĕră se concentrase de câte-va lunĭ sórta Turcieĭ, în cele din urmă a depus sabia, fiindu'ĭ armata redusă a muri de fóme și frig. El a maĭ cercat o eșire desperată, dar care nu avea să isbutéscă în împrejurările de față. Osman-Pașia încercă să spargă liniile despre Vidin; la reduta cea din urmă încercarea se sfărâmă, generalul însușĭ căḑu greŭ rănit în mânile inamicului, pe care 'l-a ținut în respect cu atâta noroc și îndemânare.

„Oficiala *Agenție rusă* recunósce meritele bravuluĭ inamic.

„Urmările militare și politice ale acestuĭ eveniment se înțelege că vor avea o însemnătate mare. Dacă acéstă catastrofă în timpul din urmă a fost considerată în Constantinopol ca în tot locul de inevitabilă, efectul eĭ asupra populațieĭ totușĭ va fi fórte mare, căcĭ se va mări și prin operațiile următóre ale trupelor ruse. Ante-guardele armateĭ ruse din Rumelia, carĭ asteptaŭ numaĭ să cadă Plevna pentru a înainta iar peste Balcanĭ, s'aŭ format de câte-va septemânĭ în Tĕrnova și Gabrova; ba ceea ce este și maĭ mult, o armată de

100,000 este acum liberă pentru a năvăli in ţerile de la médiă-ḑi ale Balcanilor şi d'a amenința Adrianopolul, ceea ce va arunca spaima, care a mai coprins o dată pe Padişahul in chioscul Stelelor, aşia că voia cu tot din adinsul să inchee pace. Câmpul resboiului din partea de médiă nópte a Balcanilor va deveni in curênd de un interes secundar. „Cea d'întêiŭ urmare a căderei Plevneĭ va fi fără indoială intrarea Serbiei in acţie. Bravii, carĭ nu de mult s'aŭ revoltat, probabil că de frică, in tabĕra de la Cragnjevaţ, aŭ căpetat acum poftă d'a se bate; inaintarea trupelor serbescĭ este acum chiar numaĭ o jucărie, când s'a retras din câmpul de rĕsboiŭ invingătorul de la Zaicar şi Mehmet-Ali, care va avea să 'şĭ védă de cojocul luĭ. Sub miĭ de preteste a aşteptat Serbia acest moment.

Mâne se va putea face fără nicĭ o pedică declararea independenteĭ Serbieĭ, dar care va remânea şi pentru Europa un monolog. Afară de acésta, credem că rolul trupelor ajutătóre, serbescĭ, intrând acum d'a gata pe câmpul de resboiŭ, nu va fi prea mare.

„Suntem siliţĭ a nê pune întrebarea, dacă vor înainta şi eĭ împreună cu Ruşiĭ?

„Intru cât privesce pe Românĭ, misia lor este de o cam dată înplinită cu căderea Plevneĭ: principele Carol se va întórce curênd la Bucurescĭ ca să serbeze nisce triumfurĭ câştigate prea scump. O parte a trupelor române va remânea în Plevna, şi va lega frăţie de arme cu Sĕrbiĭ, inconjurând Vidinul".

RECOMPENSELE MILITARE

Sub acest titlu publicăm următórea scrisóre ce ni se trămite:

Domnule Redactor,

In tóte părţile lumeĭ recompensele oficerilor pe câmpul de luptă sĕ fac consciinţios, fără a se lua în consideraţie nascere, interese de rudenie, amiciţie şi protecţie. — Numaĭ prin acest mijloc să póte încuragia şi pentru viitor ostaşul.

Recompensele sunt avansările, şi decoraţiile... Napoleon I-iŭ a ḑis: „Cel din urmă soldat, pórtă în sacul luĭ bastonul de Mareşal". Nimic dar nu animă pe un soldat ca speranţa, că acum dacă va fi brav, va fi avansat; aicĭ încetéḑă protecţie, preferinţa nascereĭ, aicĭ numaĭ bravură şi curagiul îşĭ are recompensa.

La noĭ nicĭ acésta nu se face!...

A 2-a recompensă sunt decoraţiile; suntem în al XIX lea secol şi este de mirat cum omenirea póte fi încă aşa de copilărósă, d'a se amăgi ca copiĭ ceĭ micĭ, pentru a lua o bucăţică d'argint saŭ aur, pe care ceĭ şireţĭ aŭ numit-o *Decoraţie*. S'a vĕḑut că este cel maĭ bun magnet pentru miĭ de ómenĭ inteligenţĭ.

Cu tóte acestea, fiind-că este o dată usul, ar trebui cel puţin să se dea aceste semne după merit şi conform legeĭ.

Dar din nenorocire, d-le Redactor, nicĭ acésta nu se face. Legea ḑice curat: *Stéoa Românieĭ* sĕ póte da numaĭ pentru fapte strĕlucite saŭ pentru rane grave. — *Stéoa Românieĭ* însă s'a dat la mulţĭ, la fórte mulţĭ carĭ singurĭ nu sciŭ pentru ce, aşia că acésta decoraţie frumósă s'a făcut de ris, nu maĭ are nicĭ un preţ. *Stéoa Românieĭ* s'a dat la mulţĭ oficerĭ grav răniţĭ la 30 August, la 6 Sept. la 7 Oct. etc., la alţĭ însă *Virtutea Militară*, la alţĭ *Stéoa* şi *Virtutea*. Pentru ce acésta osebire şi parţialitate? Nu voiesc a numi pe nimenĭ, căcĭ nu este vina lor; *Monitorul óstei* îĭ numesce. Multe persóne civile... mulţĭ carĭ n'aŭ vĕḑut nicĭ n'aŭ auḑit bubuitul tunuluĭ, să plimbă cu *Stéoa Românieĭ*. — Mulţĭ alţĭ carĭ aŭ stat la Musiliŭ, Nicopolĭ, Măgurele, fără a vedea Plevna, aŭ luat *Stéoa*. Mulţĭ oficerĭ staŭ la diferite spitalurĭ saŭ la casele lor grav răniţĭ, însă aŭ luat numaĭ *Virtutea*.

De ce s'a dat unor carĭ aŭ făcut numaĭ un serviciŭ de 40—50 ḑile la Măgurele, *Stéoa*, şi oficerilor carĭ sunt grav răniţĭ şi celor lalţĭ carĭ staŭ necontenit pe câmpul de luptă nimic, absolut nimic?

De ce nu se fac înaintărĭ? Aceste recompense reale de ce se înlătură? Golurĭ, graţie glónţelor turcilor, avem destule de complectat, maĭ cu sémă până la gradul de Căpitan.

După resboiŭ însă înaintările se fac iar după protecţie, şi iată causă întârḑiereĭ.

Trăiască dreptatea! trăiască respectul legeĭ!

Bine voiţĭ, vĕ rog, d-le Redactor, a primi încredinţarea prea osebiteĭ mele consideraţiĭ.

X.

SOARTA OFICERILOR ROMANI

Priimim de la Calafat următórea scrisóre asupra projectuluĭ de lege care este deja în studiŭ la Cameră.

Iubite Redactore, şi poete,

In parlamentele Române, sunt la ordinea ḑileĭ, pensiunile pentru familiele militarilor răniţĭ saŭ căḑuţĭ; am citit proectele schiţate dar îmĭ par necomplecte; aşia dar cred că n'ar fi rĕŭ a 'ţĭ spune şi ideile mele asupra acestuĭ punct; ideĭ carĭ vor fi maĭ ajutabile şi maĭ puţin grele pentru tesaur:

Soldele Oficerilor fiind fórte disproporţionate între grade, s'ar putea ficsa pensiunile în modul următor:

1. Pentru oficeriĭ generalĭ scoşĭ din serviciu sĕŭ, pentru vĕduvele şi orfaniĭ lor: jumĕtate din solda graduluĭ lor şi a locuinţeĭ.

2. Pentru oficeriĭ superiorĭ Colonel, L-t. Colonel şi Major, saŭ pentru veduvele şi orfanii lor: ³/₄ din solda graduluĭ şi indemnitatea de locuinţă.

3. Pentru oficeriĭ Inferiorĭ, Căpitan, locotenent şi sub-locotenent, saŭ pentru familiele lor, tótă solda şi indemnitatea de locuinţă, căcĭ sunt prea rĕŭ plătiţĭ.

4. Să se dea acéstă pensiune, pentru oficeriĭ ce n'aŭ femee saŭ copiĭ: Mumeĭ, Surorilor saŭ Părinteluĭ, dacă sunt bĕtrânĭ, infirmĭ saŭ pauperĭ şi eraŭ susţinuţĭ de acel fiŭ; femei şi copiilor, pênă la remăritarea eĭ, şi pênă la aşeḑarea copiilor.

5, Din pensiunile Oficerilor căḑuţĭ saŭ scoşĭ din serviciŭ în urmă de rănĭ, nu se vor maĭ reţine ḑecimele celor alte pensiunĭ; nicĭ nu se vor plăti datoriĭ private contractate de soldatu căḑut; căcĭ atuncĭ statu nu recompensă pe cel ce móre şi umple punga jidanilor usurarĭ.

Acestea sunt cele ce am creḑut că lipsesc în schiţa de proect din Cameră,

Vĕ salut şi vĕ strâng mâna amical,

Un oficer

Abusuri si jafuri sub Guvernul actual

Ascultaţĭ nostimadele ce se petrec în districtul Buzĕŭ, sub administraţia d-luĭ C. A. Borănescu:

In Comuna Albesciĭ, plasa Câmpuluĭ, este un biet cârciumar anume George Oterale, care avea şi el doĭ caĭ negri şi bunĭ de muncă, cu carĭ se ajuta, plătind regulat tóte birurile impuse de părintescul guvern de aḑĭ, şi trăind fericit în tabietul luĭ.

Fericirea luĭ însă n'avea sa ţină mult căcĭ, unul din caiĭ luĭ căḑuse tronc la inima subprefectuluĭ Grigorie Stătescu, — astă-vară la plasa Câmpuluĭ iar acum permutat în locul magiculuĭ şi clasiculuĭ George C. Chirculescu din plaiul Buzeŭ, permutat în aceaşĭ cualitate la plasa Câmpuluĭ în locul celuĭ d'întâiŭ.

Acest d. Stătescu pentru a 'şĭ împlini maĭ sigur şi maĭ eftin pofta se duce la bietul cârciumar şi 'ĭ ḑice: — Mă George, saŭ îmĭ daĭ acest cal în schimb cu un altul bălan, saŭ ţi 'l iaŭ în rechisiţie!

— De, cocóne Grigore, dacă este aşia, maĭ bine în schimb p'o mârţógă de cât p'o fiţuică care cine scie când mi se va plăti.»

Gheşeftul s'a încheiat, şi un cal bătrân, schiop şi neputincios înlocui şoimul bietuluĭ George.

Puţin după făptuirea acestuĭ jaf neruşinat, sub-prefectul Stătescu se schimbă cu subprefectul Chirculescu.

Noul zapciŭ aude despre acéstă transacţie, dar.... „Tăcere, 'şĭ o fi ḑis el, căcĭ Stătescu,

m'a înlocuit într'o plasă unde am făcut asemenea transacţiĭ patriotico-liberale.„

Oare acestea nu sunt nostimade?

Adĭ în acea localitate hoţiile aŭ ajuns la culme, dar ni se asigură că primarul poreclit *Tingirică* din comuna Pogónele, un fost epistat de moşie al d-luĭ ispravnic Borănescu, scie să le descósă cu atâta măiestrie, în cât niciĭ unul din hoţĭ n'a intrat pe mânele justiţieĭ.

Am dori să ne esplice *Românul* acéstă enigmă administrativă a puritanilor patrioţĭ cu carĭ d. Brătianu-Mihălescu svântă ţéra!

Buletin de la teatrul resboiului

Plevna, Osman-Paşia şi tótă armata luĭ sunt în mânele aliaţilor.

La 28 diminéţa, armata turcéscă a încercat a face o eşire între Opanez şi Vid, peste care a început a arunca un pod. O luptă din cele maĭ crâncene s'a încins între Turcĭ şi trupele rusescĭ, care ocupaŭ acele posiţiĭ.

In acelaşĭ timp trupele române, îndată ce aŭ vĕdut încercarea de eşire a inamiculuĭ şi lupta pe Vid a intrat imediat în acţie şi aŭ cădut în spatele colónelor turcescĭ păşind la asaltul întăririlor turcescĭ ce aveaŭ înainte. După o scurtă déră sângerósă luptă Turciĭ rădică stégul alb. Doŭ batalióne române aŭ intrat întêiŭ în Plevna şi aŭ ocupat'o; aci se afla Osman-Paşa care fusese rănit la lupta de la pod. El s'a constituit prisonier de resbel împreună cu întrégu sa armată care, după propria sa declaraţie, se urcă la cifra de 40,000 ómenĭ şi un numeros material de resboiŭ. Armata română a făcut o sumă de prisonierĭ în timpul lupteĭ şi multe tunurĭ şi muniţiunĭ. M. Sa Domnitorul şi Marele Duce Nicolae aŭ făcut intrarea lor în Plevna; Majestatea Sa Impĕratul a făcut'o a doua ḑi. Perderile nóstre şi ale inamiculuĭ nu sunt încă constatate.

ULTIME SCIRI POSTALE

Viena, 30 Noemvrie.—*Politische Correspondenz* susţine că, scirea care circulă că încercarea luĭ Osman-Paşia de a sparge liniile urmă unuĭ asalt al trupelor aliate este cu totul neesactă. Nu se scie nimic despre vre-un atac al trupelor aliate. Osman-Paşia se decise la acest pas numaĭ din causa lipseĭ de hrană.

Numaĭ înaintarea luĭ a provocat o luptă sângerósă de maĭ multe óre, care se fini cu capitularea luĭ Osman-Paşia. Ceea-ce privesce capitularea este remarcabil că Osman-Paşia a declarat categoric că voesce să se predea în discreţia Impĕratuluĭ Rusieĭ. Cele d'întêiŭ trupe care aŭ intrat în Plevna, aŭ fost divisia II-a română, şi tot Româniĭ aŭ fost aceĭ, carĭ avură să resiste primuluĭ avênt furios şi desperat al Turcilor.

Praga, 29 Noemvrie. Incă din luminatul ḑiorilor merg agenţiĭ Cehĭ din casă în casă îndemnând pe locuitoriĭ să ilumineze casele lor. Prin suburbiĭ se fac transparente cu cuvintele *Aman ecmec* (a semăna resplătire). Se pregătesc demonstraţiĭ pentru soaréoa slavă de adi din sala Sofieĭ.

MAI NOU

M. S. Impĕratul va veni în capitală lunĭ la 10 ore diminéţa, şi va pleca în aceeaşĭ ḑi la 10 ore séra.

O perdere cumplită pentru armata şi poporul musulman!

Unul din cele maĭ frumóse suflete s'a stins!

Bravul între bravĭ, patriotul între patrioţĭ, musulmanul între musulmanĭ, Osman-Paşia a murit erĭ la gara Frătescĭ în urma răneĭ priimite, — aşia se ḑice.

Numele luĭ strălucesce de acum în istorie.

Romănĭ, uniţĭ inima vóstră cu gloria luĭ, dând cuvenitele onorĭ remăşiţelor unuĭ eroŭ.

NOUTATI TELEGRAFICE

Londra, 30 Noemvrie.

Consiliul de ministri se va întruni mâine spre a delibera asupra urmărilor cădereĭ Plevneĭ.

Se telegrafiază din Viena ḑiaruluĭ „Times" cu data de adĭ că Poarta a fost literalmente zăpăcită de catastrofa de la Plevna.

Poarta, până în sfêrşit, sperase că Suleiman-paşa va putea scăpa Plevna.

Menţinerea luĭ Edem-paşa şi a luĭ Mahmud-Damat la putere se socotesce ca o dovadă despre disposiţia în care ar fi Turcia de a negocia. Politica Germanieĭ ar fi ca, Pórta maĭ întêiŭ să facă începutul spre pace. Cu tóte acestea este mare îndoială décă Rusia va primi orĭ-ce oferirĭ.

Paris, 30 Noemvrie ameḑĭ.

Negociările pentru formarea unuĭ cabinet din drépta aŭ cădut. D. d'Audiffret Pasquier a vĕdut ierĭ séra pe mareşalul Mac-Mahon. Se asigură că iar s'aŭ început negociărĭ pentru formarea unuĭ minister Dufaure.

Paris, 1 Decemvrie.

Cabinetul Dufaure s'a constituit; va apare mâine în ḑiarul „Oficial". Acest cabinet este ast-fel compus: d. Vaddington, afacerĭ străine; d. Bardoux, instrucţia publică; generalul Borel, resboiŭ; amiralul Pothuau, marină; Léon Say, finance; Teisserenc de Bort, comerciŭ; Freycine, lucrărĭ publice.

Constantinopol, 1 Decemvrie.

Parlamentul s'a deschis de Sultan la palatul Dolma-Bacce. Inalţiĭ funcţionarĭ şi toţĭ diplomaţiĭ eraŭ de faţă. Primul secretar al palatuluĭ a citit discursul Sultanuluĭ. Acest discurs insistă asupra puneri în practică a reformelor, asupra egalităţeĭ între toţĭ supuşiĭ pe carĭ iĭ învită a urma înainte cu jartfele pentru apărarea patrieĭ.

Gazetele turcescĭ vorbesc despre predarea Plevneĭ şi se pronunţă pentru continuarea rĕsboiuluĭ până în capĕt.

Paris, 1 Decemvrie.

Numaĭ după o scrisóre a mareşaluluĭ Mac-Mahon, d. Dufaure a consimţit din noŭ a se ocupa de formarea nouluĭ cabinet.

Atena, 1 Decemvrie.

Rescóla a început în Creta. Provinciile resculate sunt Armiro şi Casitto. Un căpitan turcesc a omorât pe capul creştinilor, Cochini, care fusese trădat de căpitanul Ganilles.

Turciĭ şi locuitoriĭ din cele-l-alte provinciĭ fug în întărirĭ. Creştiniĭ organisează o guardă civilă pentru buna pază a ordineĭ.

Paşa, guvernatorul insuleĭ, trămite oştirĭ pentru a domoli rescóla.

Ḑiarul, care se socotesce ca organ al Seraschieratuluĭ, ḑice că Pórta respinge independenţa Bulgarieĭ sub un principe german.

Viena, 1 Decemvrie.

„Pester Correspondenz" publică o dare de sémă a şedinţeĭ ţinute la 29 Noemvrie de către comitetul afacerilor străine ale delegaţieĭ ungare.

Comitele Audrassy a ḑis: că căderea Plevneĭ nu schimbă întru nimic politica sa care nu este întemeiată pe sórta întemplărilor. Nota sa asupra reformelor, coprindea un total de îmbunătăţirĭ, studiate cu îngrijire şi primite de ambele părţĭ. Lucrarea de împăciuire, începută prin acea notă, nu a isbutit numaĭ din priina garanţiilor cerute de insurgenţĭ, garanţiĭ asupra cărora înţelegerea tutulor puterilor europeane, fără escepţie, nu s'a putut stabili.

Comitele Audrassy a adăogat:

„Dacă aşĭ fi împărtăşit opinia că numaĭ participarea nóstră la resboiŭ ne-ar fi dat dreptul de a vorbi la momentul încheereĭ păciĭ, Austria s'ar afla astă-ḑĭ în mijlocul resboiuluĭ. Eŭ însă sunt de părere că vom fi destul de tarĭ pentru a scăpa interesele nóstre, fără a lua parte la resboiŭ. Sunt doă felurĭ de a scăpa interesele unuĭ stat. Intêiul consistă în a menţine bune relaţiĭ cu cele-alte puterĭ, al doilea a nu le menţine. Mĕ cred silit din datorie de consciinţă a urma calea cea d'întêiŭ.

„Un stat nu are garanţie cum că inte-

O VEDERE DIN FATIA VARNEI

resele sale vor fi scăpate pentru un viitor nemărginit; avem însă consciința d'a fi scăpat pentru momentul de față interesele nóstre și d'a fi manținut posiția nóstră spre a face să se audă glasul nostru, păstrând tot de odată cele maĭ bune legăturĭ cu tóte puterile.«

SENATUL și CAMERA

Camera,—După câte-va discuții fără nicĭ o însemnătate, Camera a trecut la discuția cererilor de indigenat.

Senatul. — In ședința de adĭ s'a ocupat cu interpelarea d-luĭ Drosu, în privința părăginireĭ comerciuluĭ nostru prin tăiarea mijlócelor de transport.

D. ministru de Comerciŭ și agricultură a recunoscul rĕul și a promis că mult peste o septămână lucrurile se vor îndrepta.

Interpelarea d-luĭ Racoviță, pentru desființarea a 43 scóle din județul Tecuciŭ, cum și acea a d-luĭ Cracte, pentru luarea comandeĭ d-lor colonel Slănicénu și Angelescu, s'aŭ amânat pentru mâne, ne fiind în Senat miniștriĭ de Resboiŭ și Invețement.

S'a ales comisia senatorală care să felicite lunĭ pe M. S. Imperatul Rusieĭ.

SCIRILE NOPTEI

„*Politische Correspondenz*" primesce din Cattaro urmatórea scire:

Alalta-erĭ s'a facut atentat în Antivarĭ contra principeluĭ de Muntenegru, care însă n'a isbutit. Principele avea cuartierul sĕŭ pe timpul operațiilor contra fortuluĭ Antivarĭ, în casa luĭ Selim Beg situată în orașul Antivarĭ. Acéstă casă a fost subminată și aruncată în aer. Principele Nicolae, care chiar atuncĭ eșise a scăpat neatins; dintre 7 gardĭ princiarĭ, carĭ se aflaŭ în casă, unul muri, iar ceĭ lalțĭ șése aruncațĭ în aer aŭ fost maĭ mult saŭ maĭ puțin rănițĭ.

O telegramă din Constantinopol, venită în acest moment, ne comunică urmĕtórele despre deschiderea parlamentuluĭ turcesc:

Sultanul, în discursul seŭ, amintesce declarația de resboiŭ a Rusieĭ și rescularea uneĭ părțĭ a supușilor, cu tótă egalitatea care li se acordase și cu tóte imunitățile carĭ le permiteaŭ să 'șĭ conserve naționalitatea și limba lor.

El adaogă:

„Declarația de resboiŭ a Principatelor Moldo-Valahia, fara motive legitime, a agravat greutățile resboiuluĭ.

„Cu tóte acestea țéra s'a apărat cu energie; toțĭ Musulmaniĭ aŭ probat un mare patriotism, și curagiul eroic al soldaților noștrĭ a insuflat admirarea universală.

„Maĭ fac iar apel la patriotismul și concursul popórelor mele pentru apărarea drepturilor nóstre.

„Formarea guardeĭ civice se va completa îndată; supușiĭ noștri nemusulmanĭ aŭ arătat dorința d'a participa la apărarea țereĭ.

Constituția dând egalitate la toțĭ supușiĭ noștriĭ în privința drepturilor și datoriilor, era natural ca și nemusulmaniĭ să participe la serviciul militar, care este cea maĭ mare datorie cum și temelia egalităței. Guvernul meŭ a decis dâr să înroleze populația nemusulmană în armată.

„Unica salvare a imperiuluĭ se întemeiază pe esecutarea Constituțieĭ. Voim ca toțĭ supușiĭ noștri din tóte clasele să se bucure de cea maĭ complectă egalitate, și țéra să profite de progresul și civilisația modernă."

Sultanul se întinde apoĭ asupra reformelor administrative și fiscale, cari sunt a se introduce, și adaogă:

„Din nefericire, resboiul a amânat împlinirea dorințelor nóstre și o numerósă populație inofensivă de femeĭ și copiĭ a fost espusă la barbariĭ."

Esprimă apoĭ speranța că în viitor nimic nu va împedeca mersul regulat al justițieĭ.

„Reformele din întru,—dice el,—cari s'aŭ împlinit deja, probeaza sinceritatea intențiilor nóstre. Prin libertatea discuțieĭ vețĭ ajunge la descoperirea adevĕruluĭ asupra cestiilor ce vețĭ avea să esaminațĭ."

Sultanul termină dicĕnd că relațiile Porțeĭ cu puterile amice sunt din cele maĭ cordiale.

O colónă de Românĭ, sub comanda maioruluĭ Tăutu, a întâlnit aprópe de Vidin, lângă satul Tolovița, o trupă de Nizamĭ, cari aŭ fugit. A cădut însă în mânele soldaților noștri 3 prisonierĭ și 55 caĭ.

La Măgurele aŭ sosit adĭ 4500 prisonierĭ Turcĭ, pădițĭ de regimentul al 13-lea de dorobanțĭ și al 7-lea de călărașĭ.

Mâne vor sosi alțĭ 4500 prisonierĭ, cum și 1300 rănițĭ turcĭ.

PADUREA DE VÊNZARE, după Moșia Bielea districtul Teleorman aprópe de Zimnicea. Se va adresa la domnu *Poujade* strada Banuluĭ No. 1.

Redactor *Gr. H. Grandea*. Typ. Thiel & Weiss, Palatul „Dacia".